

Дискографија Пресек ВИШЕГОДИШЊЕГ РАДА

Поводом четири грамофонске плоче младих
београдских композитора

Обележавајући десетогодишњицу свог рада, Редакција музичког програма Студентског културног центра из Београда у сарадњи са грамофоном продукцијом Дискос остварила је серију од четири грамофонске плоче које представљају пресек вишегодишњег рада групе младих београдских композитора и музичких уметника.

Прва плоча, под насловом ОПУС 4 приказује деловање четворице аутора — Милимира Драшковића, Миодрата Лазарова — Паскуа, Мирослава Мише Савића и Владимира Тошића, који се налазе међу главним иницијаторима нове програмске оријентације Редакције. Ова група представља једини аутохтони музичко-авангардни покрет у Београду након другог светског рата и покренула је један сасвим нови тренд у музичком животу Београда. Одлучно се супротстављајући догматизму и схематизму академских кругова, ови аутори утиру и афирмишу путеве естетике новог и неистраженог. Мада сваки од ових аутора има своју јасну стваралачку индивидуалност, неке заједничке естетске конотације можемо ипак повући. То су: редукционизам тонског материјала, рада, средстава и поступака, комплекс прожимања и проширења музичког феномена унутар себе самог или са другим медијима, као и концептуализам, односно проширење проблема концептуализације основне музичке идеје или самог музичког феномена као таквог.

Група Interaction чија је реализација плоче у току нетипична је за београдску и уопште југословенску сцену. Интерпретације free-jazz-а које негују чланови ове групе одурају у звуку од комерцијалних токова, иако да до данас група није нашла одговарајуће место у музичком животу Београда и Југославије. Плоча коју реализује СКЦ је прилика да се то исправи и да јој се да шанса да покаже оно што стварно зна и уме.

На трећој плочи омиљене су „Сонате и интерлудји“ и »Music for Marcel Duchamp« једног од корифеја музике XX века, данас већ 70-годишњег Цона Кејпа. Са много смисла за нову музику (што је и једна од њених основних преокупација), ова дела изводи на препарираним клавиру Нада Колунџија, један од најагилнијих чланова Музичке редакције СКЦ-а.

Посебно плени њена способност да на извођачко-практичном плану са изражитом концентрацијом и снагом проникне у све — или готово све — нове савре-

мене, ма колико естетски замршеног дела.

Ансамбл за другу нову музику, супротно актуелности Кејповог типа, презентира онај део стваралаштва који је тренутно актуелан. Конститутивност редукционизма (или: минимализам и репетитивна музика) типични су за ствараоце окупљене око Музичке редакције СКЦ-а који су заступљени на овој плочи (Тошић и Драшковић), као и за музику америчког композитора Роберта Морана коју ансамбл такође презентује.

Нов однос према стваралаштву и интерпретацији, који се осећа на свим овим плочама, представља нов тренд у музичком животу Београда, па овако овековечен добија и своју историјску димензију.

Миодрат Лазаров Паску
Душан Милалек